

andel. Og det også rigtigt, at forbrugerne har en meget kort betænkningstid, før aftalen skal indgås, og at der ofte gives mangelfulde eller forkerte oplysninger.

Det er måske alt sammen meget rigtigt, men er det nok til, at man nu lovgiver på dette vigtige obligationsretlige område?

Det er da rigtigt, at der er nogle annoncer, man lægger mere mærke til end andre, men det er jo altså fast ejendom, det drejer sig om, og så må man jo i det, der kaldes dokumentet, give oplysninger, som eventuelle timestarekøbere lægger mærke til, og som de kan beslutte sig på grundlag af.

Så den begrundelse, at markedsføringen er aggressiv og påtrængende, er efter min mening ikke nok til, at der her skal være en speciel lovgivning med en fortrydelsesadgang.

Og det, at der er kort betænkningstid, skyldes jo meget ofte, at timestaren kan være så attraktiv, at der kan være en kø, der bevirker, at man bliver nødt til at beslutte sig forholdsvis hurtigt.

Men det, der sådan set springer i øjnene, er, at det, som vi i praksis kalder en salgsoptstilling eller en salgsbrochure eller et prospekt, skal hedde noget så højtideligt som et dokument.

Det er endvidere beskrevet i et særskilt bilag, hvad der skal stå i dette dokument, som altså bare er en salgsoptstilling, og det synes jeg også er lidt højtideligt.

Det er udmærket, at man i § 6 skriver, hvad aftalen skal indeholde. Men at også selve dokumentet er lovforeskrevet, gør ligesom det hele lidt mere besværligt.

Når man så tænker på, at der i bilag 1 skrives, at man skal give en pris over det, som det vil koste at betale for den udbudte lejlighed, så kan man sige, at resten af det, der står, er et skøn over og et beregningsgrundlag for, hvilket beløb forbrugeren skal betale for at anvende fællesfaciliteter og tjenesteydelser. Der får man jo ikke en direkte fast pris eller en helt nøjagtig oplysning, så det kan næsten ikke lade sig gøre.

Det, der bekymrer os, er, at i princippet efter Danske Lov skal man holde alle aftaler, og den romerretlige sætning, *pacta sunt servanda*, er snart forsvunden; man kan næsten ikke på noget område mere sige, at en aftale skal holdes.

Vi er betænkelige ved den lange fortrydelsesret og navnlig dette, at man kan fortryde uden nogen begrundelse overhovedet. Det var måske bedre til at forstå, at der skal være en fortrydelsesret, hvis man ikke har fået alle oplysninger, men selve dette, at man altså alene uden nogen

egentlig ugyldighedsbestemmelse eller anfægtelighed bare kan sige, jeg vil alligevel ikke, er en mærkelig ting at indføre i dansk ret; men den er jo desværre allerede indført ved den anden lov, jeg nævnte.

John Vinther (KF):

Jeg kan gøre det kort, for jeg kan sådan set i alt væsentligt henholde mig til det, som hr. Erling Oxdam fremførte i sit indlæg.

Det er jo rigtigt nok, at en række mennesker, der har investeret i timestare, har erfaret, at de ikke har fået den vare, som de troede, de havde købt, og derfor er der vel også behov for en vis grad af forbrugerbeskyttelse. Men som sagt så deler Det Konservative Folkeparti de betænkeligheder og bekymringer, som også hr. Erling Oxdam på partiet Venstres vegne gav udtryk for.

Jeg skal blot fremkomme med to bemærkninger:

For det første så ønsker vi – og det er nok mest egnet til udvalgsbehandlingen – at få afdækket, på hvilke områder lovforslaget går længere end direktivet. Det kan man ikke sådan umiddelbart udlede i detaljer, men det er jo nok så væsentligt, da vi her taler om et ret så indgribende forbrugerbeskyttelsesdirektiv.

Det andet er det forhold, som også Ejendoms-mæglernes Landsorganisation fremkom med i deres høringssvar, nemlig det forhold, at der bør gives sælgeren adgang til at opkræve leje for brugen, hvis forbrugeren i realiteten har haft glæde af lejligheden eller huset, eller hvad det nu er, i en vis periode, og derefter henholder sig til formalia og hæver aftalen. Der har man haft nytteværdien, og dér bør man naturligvis også svare en vis leje af den.

Men som sagt: Vi har nogle betænkeligheder ved det, men det er implementering af et EF-direktiv, derfor vil vi naturligvis ikke modsætte os, at lovforslaget går igennem.

Anne Baastrup (SF):

Det er et meget detaljeret og meget grundigt udarbejdet lovforslag, som klart har til formål, at vi kan slippe for de mange historier, vi har oplevet undervejs, om, at folk bliver bondefanget, når de er på deres yndlingsferiested, et dejligt sted, hvor de i øvrigt har haft en dejlig ferie, og så kommer der en hyggelig købmand og sælger dem adgangen til den lejlighed, som de var så glade for at bo i. Det betyder undertiden, at man får adgang til lejligheden, men desværre også alt for ofte, at man bliver snydt.